

RADOSTNÁ SPRÁVA PRE VŠETKÝCH L'UDÍ

**Lebo tak miloval Bôh svet,
že svojho jednorodeného Syna dal,
aby každý, kto verí v neho,
nezahynul, ale mal večný život.**

Ev. Jána 3,16

Jednoduchý Boží plán spasenia

„Pánovia, čo mám činiť, aby som bol spasený? A oni povedali: Uver v Pána Ježiša Krista, a budeš spasený...“
Skutky 16,30-31

Drahý priateľ!

Kladem ti najdôležitejšiu životnú otázku. Tvoja radosť alebo žiaľ pre celú večnosť závisí na odpovedi. Otázka znie: Si spasený? Nepýtam sa, či si členom nejakej cirkvi, ale: Si spasený? Nejde o to, aký si dobrý, ale či si spasený! Nik nemôže užívať Božie požehnanie alebo sa dostať do neba, kto nie je spasený. Pán Ježiš riekol Nikodémovi: „Musíte sa znovuzrodiť (Ev. Jána 3,7)! Boh nám vo svojom Slove podáva jediný plán spasenia. Je to plán veľmi jednoduchý. Môžeš byť zachránený dnes.

Najprv, môj priateľ, potrebuješ si uvedomiť, že si hriešnik.

Rimanom 3,10: „Nieto spravodlivého ani jedného.“

Rimanom 3,23: „Lebo nieto rozdielu, lebo všetci zhrešili a postrádajú slávy Božej.“

Nemáš nádeje dostať spasenie, kým si nevedomíš, že si hriešnik. Preto, že si hriešnik, si aj odsúdený.

Rimanom 6,23: „Lebo odplata za hriech je smrť...“

To znamená odlúčenie od Boha naveky v trápení. Je to hrozné, milý priateľ, ale je to pravda. Ibaže Boh ťa tak veľmi miloval, že dal svojho jednorodeného Syna, Ježiša Krista, ako tvojho zástupcu, ktorý niesol tvoj hriech a zomrel namiesto teba.

2. Korinťanom 5,21: „Lebo toho, ktorý nepoznal hriechu, učinil za nás hriechom, aby sme my boli spravodlivostou Božou v ňom.“

1. Petra 2,24: „Ktorý sám vyniesol naše hriechy na svojom tele na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosťou, ktorého sinavicami ste uzdraveni.“

Nie sme schopní teraz celkom porozumieť, ako bol náš hriech vložený na Ježiša, ale Boh hovorí vo svojom Slove, že sa tak stalo. Tvoj hriech, môj priateľ, bol položený na Ježiša a On zomrel na tvojom meste. Je to pravda. Boh nemôže klamať.

Žalárnik vo Filipis sa pýtal svojich väzňov Pavla a Silasa: „Pánovia, čo mám činiť, aby som bol spasený?“ Dostal odpoveď: „Uver v Pána Ježiša Krista a budeš spasený ty aj tvoj dom“ (Skutky 16,31).

Jednoducho uver v Neho ako v Toho, ktorý niesol tvoj hriech a zomrel namiesto teba. A teraz Ho vzývaj, lebo:

Rimanom 10,13: „Lebo každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.“

Prvá modlitba, ktorú sa má hriešnik modliť, je v Ev. Lukáša 18,13: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu!“ Ty si hriešnik a iste si nad tým zarmútený. Preto práve teraz, tam, kde si, povznies svoje srdce v modlitbe k Bohu. Nie je potrebná ani dlhá hlasitá modlitba, lebo Boh túži, aby ťa spasil. Len povedz: „Ó, Bože, ja som hriešny a sužujem sa. Zlútuju sa nadomnou a odpusť mi, pre Pána Ježiša!“ Keď to urobíš, okamžite uver v jeho slovo:

Rimanom 10,13: „Lebo každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude spasený“ (bude, teda nie azda alebo možno, ale bude spasený). Vezmi Pána Boha za Slovo — On na to čaká. Keď si urobil to, čo On žiada, privlastni si vierou spasenie podľa jeho Slova. Ver — a si spasený! Žiadna cirkev, ani spoločnosť, ani dobré skutky, nikto a nič ťa nezachráni, len Pán Ježiš Kristus.

Prostý Boží plán spasenia je tento: Ty si hriešnik. Pretože si hriešnik, musíš zomrieť — alebo uveriť v Krista, ktorý bol tvojím zástupcom a zomrel za teba. Volaj hneď k Nemu vo vedomí, že si hriešnik a pros Ho, aby sa nad tebou zlutoval a ťa spasil. A hneď Ho aj vezmi za slovo a vierou si privlastni spasenie.

Možno povieš: „Či je to naozaj všetko, čo je potrebné, aby som bol spasený?“ Áno, je, absolútne všetko! Vďaka Bohu, že mnohí boli získaní pre Krista a zachránení týmto jednoduchým spôsobom. Je to plán biblický. Je to plán Boží. Mój priateľ, uver a uskutočni ho dnes. Teraz je čas. Dnes je ten najvhodnejší, jedinečný deň: „Hľa, teraz je čas práve príhodný, hľa, teraz deň spasenia“ (2. Korinťanom 6,2). „Nechlúb sa zajtraším dňom, nebo ne-

vieš, čo ešte splodí deň“ (Príslovie 27,1). Odklad znamená stratu.

Ak ti to nie je celkom jasné, prečítaj si to znova a znova, až pochopíš. Neuspokoj sa, kým to nesplníš. Tvoja duša je viac hodná, ako celý svet.

Ev. Marka 8,36-37: „Lebo čo osoží človekovi, keby získal hneď i celý svet a svoju dušu utratil? Lebo veď aké výmenné dá človek za svoju dušu?“

Máš istotu spasenia? Spasenie potrebuješ nado všetko iné. Keď utratíš svoju dušu, strácaš všetko. Nech ti Boh pomôže, aby si dosiahol spasenie dnes!

On ťa chce nielen spasiť, ale aj zachovať.

1. Korinťanom 10,13: „Iba ľudské pokušenie vás zachvátilo, nijaké iné. Ale Boh je verný, ktorý vás nedá pokúšať nad vašu možnosť, ale spôsobí s pokúšením aj východ z neho, aby ste mohli zniesť.“

Nespoltehaj sa na svoje city. Tie sa menia. Trvaj na Božích sľuboch. Tie sa nemenia.

Keď si prijal spasenie, uplatňuj denné tri pravidlá, potrebné pre duchovný vzrast:

Modliť sa — to hovoriť s Bohom. Modlitba je dýchaním veriaceho človeka. Čítaj svoju Bibliu — to hovoriť Boh s tebou. Božie Slovo je pokrmom — pre začiatočníka mliekom, pre dospelého výdatnou stravou.

Vyznávaj Pána Ježiša Krista — to hovoriť o ňom. To je tvoj skutok vďačnosti za vlastné spasenie, ale i jeho potvrdenie.

Ev. Matúša 10,32: „Každého tedy, kto mňa vyzná pred ľuďmi, vyznám i ja pred svojím Otcom, ktorý je v nebesiach.“

Keď si prijal spasenie, hľadaj spoločnosť s ľuďmi, ktorí milujú a nasledujú Pána Ježiša Krista.

Ja celkom taký, aký som

Ja celkom taký, aký som sa blížim pred milosti trón a chcem byť Božím dieťaťom, ó, k Tebe idem, Pane môj.

Hoc biedny som a plný vin a sám sa sebe oškľúvim, keď Ty ma voláš, Boží Syn, ja k Tebe idem, Pane môj.

Na kríž Tvoj vierou pozerám: krv Tvoja tiekla z bôtnych rán, v nej očistenie hriechov mám — ja k Tebe idem, Pane môj!

Ja sľubom Tvojim veriť smiem, že príjmeš ma, kým spásy deň. chcem patriť večne Tebe len — už k Tebe idem, Pane môj!

moje soedectvo

Patrím medzi tých neskôr narodených. No i ten krátky čas života bal naplnený mnohými prežitými udalosťami, nad ktorými sa musím pozastaviť a zamyslieť.

Morálne to bolo so mnou zle. Nešlo to ani po dobrom ani po zlom, ani bitkou, ani dohováráním. Matka, ale hlavne otec, začali byť nado mnou bezradní. Dnes verím tomu, že keby nebolo ich dôvery v BOHA a v BOŽIU POMOG, tak by sa im niečo stalo a ja neviem, kde by som sa dnes nachádzal. Mal som vtedy 14 rokov.

V sobotu 4. 8. som sa dostal medzi odomňa mladšie deti, z ktorých už mnohé náležali Pánovi. A tak počas prvej besiedky v pondelok 6. 8. som otvoril svoje srdce i myseľ a odovzdal sa Pánovi. Urobil som to jednoduchým spôsobom, ako som len na ten vek vedel. Radosť a uspokojenie, ktoré vzniklo vo mne, ešte moje mladé srdce a myseľ dovtedy nikdy nezažili.

Avšak prvý rok života s Pánom znamenal veľmi veľa pádov a pokleskov. Ešte sa ma pridržalo mnoho zlých myšlienok a skutkov. Viem, že padám denne v mnohých oblastiach života, ale je to On, ktorý sa ku mne skláňa a pozdvihuje na nohy, ktorý mi odpúšťa, potešuje, žehná a chráni.

Zo začiatku mi satan nahováral, že: „Ty to s tým obrátením vážne nemyslíš a Boh pokrytcom nemá rád.“ Ale Pán mi dával viac a viac istoty, ktorú som akosi zo začiatku postrádal. Tak ako malé dieťaťko kŕmia mliekom a inými mliečnymi výrobkami, tak ON ma musel kŕmiť niečím podobným (1K 3:2, Žd 5:15, 1Pt 2.2).

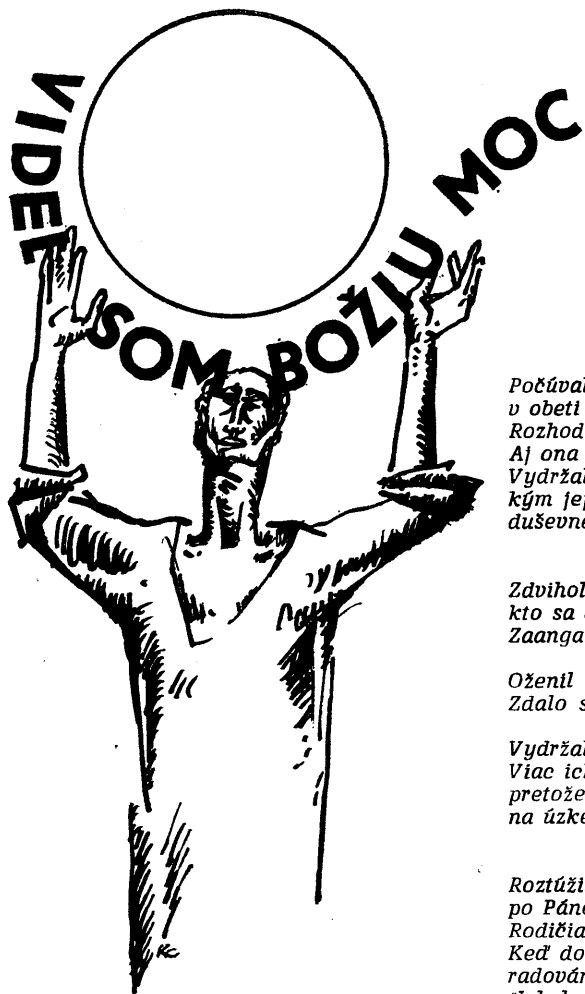
Jeho pomoc som pocítil v jednej mladšej sestre, ktorá už niekoľko rokov leží na posteli, ktorú som chodil často navštevovať. Bola to ona, ktorá dostala zvláštnu Božiu milosť pre moje usmernenie na ceste života za Pánom Ježišom. Ale k tomu musím pripočítať nesčíselné množstvo modlitieb svojich rodičov. Ona ma prinútila viac a viac rozmýšľať nad životom s Pánom, nad prácou na Jeho poli, nad tým, aký som sluha, ako využívam Jeho dary milosti a hrievny, ktoré mi dal. Čím ďalej, tým viac som začal pocíťovať Jeho dobrotu ako vo veciach telesných tak i duchovných. Na každom kroku vidím Božie vedenie, som účastný Jeho veľkej milosti a požehnania, čo vytvára časť môjho zmyslu života. A tvoj, priateľu, priateľko, aký je zmysel života; a či máš vôbec nejaký cieľ? Rozmýšľal si nad tým, čo bude, ak zomrieš? Buď si istý, že potom nebude obyčajné NIČ!

Teraz, keď žijem s Pánom siedmy rok života, vidím, koľko veľa práce je na Pánovej vinici. Začínam pocíťovať veľký dlh voči našim rodičom, voči starým ľuďom, ktorí by iste zaslúžili viac potešenia a návštevy z našej strany — zo strany mladých. Čo myslíte, nezabúdame trochu na nich?

Nemôžem sa tiež zbaviť pocitu zodpovednosti za môj vzťah k neobráteným ľuďom, hlavne k tým, s ktorými som denno-denne v styku, za vzťah ku dievčatám. Čo myslíte, moji vrstovníci, ale i vy mladší a starší, nestoja za zamyslenie a za nápravu naše vzťahy medzi MLADÝMI BRATMI A SESTRAMI, medzi tebou a dievčaťom (chlapcom)?

Ďakujem Bohu, že môžem mať zmysel života v ňom, že sa môžem nechať plne viesť Ním. On ma predívne vyniesol z náručia smrti pri autonehode, predívne ma viedol vo výbere zamestnania, predívne ma viedol, a chránil i na vojenskej základnej službe — predívne riadi môj život.

Nepovšimol si si i ty niečo nadprirodzeného, zvláštného, neobyčajného vo svojom živote? Ja to denne vidím! Nie, nie je to akési namýšľanie alebo rituálne sympatizovanie s Bohom, je to život, ktorý dáva On, Pán neba i zeme, je to život perspektívnej a plnej budúcnosti.

Počúvala radostnú zvesť o spáse
v obeti Pána Ježiša Krista.
Rozhodli sa pre neho štrnásti.
Aj ona bola medzi nimi.
Vydržala asi pol roka,
kým jej ako éter nevyprchalo
duševné odhodlanie.

Zdvihol ruku, keď sa evanjelista pýtal,
kto sa chce obrátiť.
Zaangažoval sa v práci mladých
kresťanov.
Oženil sa akoby s veriacou dievčinou.
Zdalo sa, že rastú v známosti i v
milosti.

Vydržali necelý rok.
Viac ich nebolo vidno,
pretože im nevystačili sily
na úzkej ceste.

Roztúžilo sa dieťa
po Pánovi Ježišovi.
Rodičia dlho vraveli, že je veriace.
Keď dospievalo, lákali ho predovšetkým
radovánky sveta.
Nebolo síl na stúpanie
k nebeským horám.

Na neveľkom cintoríne som videl
Božiu moc.
Zosnutý pred viac ako polstoročím
skromne ďakoval za Golgotu.
Prišli hrmavice, búrky i vetry,
ale neprestával ďakovať
v zbere vykúpených.
Jeho život bola alej paliem.
Jeho život bola záhrada voňavých ruží.

Povinovali mu k sviatku:
— Polepši sa ...
Snažil sa byť dobrý k druhým.
Vydržal to sotva týždeň.
Potom bol dobrý už len k sebe.
Tak, ako predtým.

Jeho život bola služba
veľkému Spasiteľovi,
Od rána do večera,
od večera do rána.
V pondelok i v stredu večer
i v sobotu nadránom
žil normálny život Kristovca.
V jeho živote som videl pôsobiť
Božiu moc.

Ešte aj dnes zneje záchranná zvesť:
— Krásny je život s Ježišom,
poďte k Nemu ...
Možno sa narýchlo rozhodnú mnohí.
Možno ja ešte nie.
Viem, času je príliš málo.
Čoskoro bude noc Božieho súdu.
Ale nerozhodnem sa to ja.
Až ma celé uchvátí Pán Ježiš Kristus,
uchvátí ma nádhra jeho kríža,
vtedy poviem:
— Idem, Pane Ježišu.

A v Božej moci budem listovať
v knihe dní.
Budem odpúšťať i zabúdať,
plakať i slúžiť,
a čakať, až ma Božia moc
vychvátí definitívne
do priestorov nepredstaviteľných krás
kráľovstva moci
a lásky.

jk

CESTA ZÁCHRANY

„Takto hovorí Hospodin: Postojte
na cestách a vidzte a pýtajte sa
po chodníkoch veku, ktorá je to tá
dobrá cesta, choďte po nej a tak
nájdete pokoj svojej duši!“

Jeremiáš 6,16

Mnohí ľudia medzi nami žijú bez to-
ho, aby mysleli na večnosť. Buď vo
večnosti duše a večný život vôbec ne-
veria, alebo tak uvažujú, že myslieť na
to bude dosť času pred smrťou. Ale nik
nemá zmluvu so smrťou, v ktorej by
bol ustanovený čas jej príchodu. Smrť
môže prísť náhle a nečakane. A keď
príde a nájde ťa nepripraveného, kde
budeš tráviť večnosť!

Pán Ježiš Kristus povedal: „Ja som
cesta i pravda i život, nikto nepríde k
Otcovi, len skrze mňa“ (Ev. Jána 14,6).

V skutočnosti k Bohu príde každá
ľudská duša. Ale prídeš k Nemu ako
k Otcovi alebo ako k Sudcovi? To je

ten podstatný rozdiel. Nemusíš prísť k
Bohu na súd, lebo Pán Ježiš oznámil:
„Ameň, ameň vám hovorím, že ten, kto
čuje moje slovo a verí tomu, ktorý ma
poslal, má večný život a nepríde na
súd, ale prešiel zo smrti do života“
(Ev. Jána 5,44).

Stojí to za to zaoberať sa týmito prav-
dami a to už v mladosti. Je to výbor-
né mať v nebi láskavého Otca. Pán Je-
žiš je tá jediná úzka cesta k Bohu a tá
jediná brána, tesná brána. Podľa slov
Pána Ježiša je málo tých, ktorí ju na-
chádzajú. Na túto cestu i bránu nám
svietia najmä knihy Nového Zákona.
Biblia nie je kniha o vesmíre a fyzi-
kálnych zákonoch, ktorými sa vesmír
správa. O tom hovorí dosť vedeckých
kníh, Biblia len okrajovo, i keď veľmi
presne. Ale jej účel je jedinečný —
poukázať na cestu k Bohu, na cestu
záchrany. Máš ju a čítaš ju?

EVANJELIUM ZASAHUJE

„Keď som mala 20 rokov, moja teta sa obrátila k Pánu Ježišovi a rozprávala, mi, aká je šťastná a čo sa s ňou stalo. Jej svedectvo mi bolo odporné a povedala som jej, že ak sa s ňou niečo stalo, tak sa asi zbláznila. Prerušila som s ňou všetky príbuzenské vzťahy a dala som jej najavo, že v budúcnosti nechcem mať s ňou nič spoločné. Teta sa skutočne odmlčala a za ďalších 20 rokov sme sa ani nestreli.“

Od svojich dvadsiatich rokov som žila voľným štýlom bezbožného života. Vyдалa som sa za vysokoškolsky vzdelaného muža, ktorý si po čase ešte ďalej zvýšil kvalifikáciu. A tak sa moja životná úroveň dvíhala stále vyššie a vyššie. Pohybovala som sa len vo vybranej spoločnosti, čo sa mi ľúbilo. Čoskoro som poznala, koľko hriechu a nepravostí sa skrýva v živote „vyššieho štýlu“. Na obyčajných ľuďoch som sa dívala vysoko, nič pre mňa neznamenali.

Takto som žila 16 rokov a bola som svojím spôsobom šťastná. Bola to však len akási imitácia toho pravého šťastia, po ktorom som kedysi v kútiku srdcia túžila. — Potom sa začali búrať základy našej rodiny. Začalo to manželskou neverou a vyvrcholilo tragickou smrťou mojej sestry. Všetci priatelia a priateľky, ktorí mi predtým robili poklony, ma odrazu opustili. Zdalo sa mi, že celý svet je proti mne, ba dokonca aj ten Pán Boh, v ktorého som už vôbec neverila. Životné úderky ma tak priláčali k stene, že som viackrát pomýšľala na samovraždu. Štyri roky som bola akoby terčom všetkých možných úderov, depresii. Nebolo nikoho, kto by mi preukázal lásku. Preto sa aj z môjho srdca vytratila láska ku všetkému a každému. Zostali mi tri deti, dve dcéry a jeden syn — mrzáčik, ktorý má už 20 rokov a nikdy mi nepovedal mama... V bolesti a utrpení som sa snažila rozdeliť zbytok lásky deťom, ale aj pri nich som sa dožila určitého sklamania.

Bola som na dne ... A práve vtedy ma navštívila moja vzdialená veriaca teta. Bolo to skutočne Božie riadenie, že po dvadsiatich rokoch prišla vtedy, keď som bola na konci so silami. Životným bojom som bola vyčerpaná a moje srdce prázdne. Teta mi hovorila o veľkej Božej láske, ktorú má pre všetkých ľudí. Hovorila, že Boh miluje každého hriešnika a pokoj chce dať každej utrpenej duši. Moje srdce sa začalo otvárať tejto radostnej zvesti. Pozvala ma do zhromaždenia. Hneď pri prvej návšteve som cítila, že Boh sa ku mne skláňa vo svojej odpúšťajúcej láske. Preplakala som celé zhromaždenie. Boli to slzy pokánia nad pokriveným životom, ale súčasne aj slzy radosti z odpustenia v zásluhách Kristovej obeti. Zvestované evanjelium som prijímala dychtivo a ono vykonalo pri mne veľkú zmenu. Vedela som, že sa so mnou niečo deje. Dotyk Pána Ježiša na moje srdce bol taký zvláštny a krásny, že som poznala tri veci: Pán ma prijal na milosť a všetko mi odpustil, — uistil ma o tom, — a povolal do nového života. To bolo moje znovuzrodenie, môj najkrajší deň života.

Z Božej milosti chcem znovu začať žiť. Ale nie sama, s mojím Pánom, ktorého som pozvala do svojej zrozkotanej rodiny. Pevne verím, že to bude iný život, skutočne nový, ktorý ďaleko prevýši ten minulý, na ktorý nechcem ani pomyslieť. Súčasne túžim aj po tom, aby aj ostatní moji príbuzní a priatelia sa zastavili na ceste do záchytnia. Nájdite si čas pre čítanie Biblie a verte evanjeliu! Nečakajte, až prídu chvíle stroskotania! Hľadajte Boha, **dokiaľ** je čas milosti, aby ste to nezameškali.“

—pk

DRAHÁ PERLA

Rambhau bol starý osvedčený lovec perál na indickom pobreží. Práve sa vynoril z vody, keď uvidel na brehu stáť svojho priateľa, misionára Morseho. Len čo vystúpil z mora, striasol zo seba vodu, podal veľkú lastúru Morsemu so slovami: „Pozri sa do tejto. Myslím, že bude dobrá.“

„Dobrá!“

„Hovoríš, že dobrá? Či si už videl lepšiu perlu? Ja myslím, že je táto nazovaj dokonala.“

„Áno, ale sú aj lepšie perly, omnoho lepšie. Ja mám jednu takú,“ povedal so smutným prízvukom.

„To je tak, ako s tvojím Bohom,“ vysvetľoval Rambhau. „Ľudia si myslia, že sú dokonalí a tvoj Boh vidí na nich samé chyby a nedokonalosti.“

„Máš pravdu, Rambhau, Boh ponúka zadarmo dokonalé spasenie každému, kto ho prijme vierou. Rozumieš tomu?“

„Nie, sahib, povedal som ti už, že je to príliš ľahké. V tom je slabina tvojho dobrého náboženstva. Preto ho nemôžem prijať. Možno je to pýcha, ktorá mi bráni, ja si však chcem zaslúžiť miesto v nebi. Inak by som tam nebol šťastný.“

„Ach, Rambhau!“ zvolal sklamaný misionár, ktorý sa už roky modlil za spasenie svojho priateľa. „Nevidíš, že tak nikdy neprídeš do neba? Ta vedie iba jedna cesta, tou je Kristus. Ty už starneš. Možno si naposledy lovil perly. Ak chceš uvidieť nebeskú perlovú bránu, musíš prijať nový život, ktorý ti Boh dáva zadarmo, skrze svojho Syna.“

„Áno, sahib, máš pravdu, toto bola moja posledná sezóna. Dnes som lovil naposledy. Toto je posledný mesiac v roku, musím sa pripraviť.“

„Mal by si sa veru pripraviť na budúci život,“ povzbudzoval ho Morse.

Áno, práve to mienim urobiť. Vidíš tamtoho muža? To je pútnik, ktorý ide do Bombay alebo Calcuty. Ide bosý po ostrých kameňoch. Hľa, každých pár krokov sa zohne a bozkáva zem. To je správne. Od prvého januára i ja nastúpim takú cestu. Celý život som na to myslel. Teraz si už aj ja zabezpečím miesto v nebi. Pôjdem kolenačky do Dillí.“

„Zbláznil si sa!“ zvolal misionár zdesený. „Do Dillí je 1500 kilometrov. Zoderieš si kolená. Dostaneš otravu krvi alebo malomocenstvo prv, ako prídeš do Bombay.“

„Musím do Dillí, len potom ma odmenia nesmrteľní. Moje utrpenie mi bude sladkým, lebo si zaň kúpim nebo.“

„Rambhau, priateľu! Tak nikdy nedosiahneš nebo. Ako ťa mám pustiť na takú dlhú cestu, keď Ježiš Kristus zomrel, aby ti zabezpečil miesto v nebi?“ Starý lovec však zostal pri svojom rozhodnutí a pokračoval:

„Sahib, ty si mojím najlepším priateľom. Stál si pri mne mnoho rokov. V nemoci a v biede si bol mojím jediným priateľom. No ani ty ma neodhovoriš od môjho veľkého rozhodnutia. Musím do Dillí kúpiť si večnú blaženosť.“

Každé ďalšie prehováranie bolo zbytočné, lebo starý lovec nemohol pochopiť. Nemohol prijať Kristovo spasenie zadarmo. Na víťazný deň prišiel za misionárom, ktorý ho veľmi radostne privítal. Na výzvu, aby sa posadil, však odpovedal:

„Nie, sahib, nemám času na sedenie. Prišiel som ťa pozvať, aby si prišiel ku mne na krátku návštevu. Chcem ti niečo ukázať. Príď!“

Misionárovo srdce znovu zaplesalo, keď si pomyslel, že azda Boh konečne vypočul jeho modlitby. Preto sa schystal a išiel. No už na ceste sa dočkal ďalšieho sklamania, keď mu Rambhau povedal: „Asi o týždeň sa vydám na cestu do Dillí.“ Len čo sa posadili, misionár mu znovu vysvetľoval o Božej ceste spasenia. Lovec však bol pre jeho výklady hluchý. Rambhau po chvíli vyšiel z izby. Keď sa vrátil, držal v ruke krásne puzdro.

„Hľa, toto puzdro opatrujem už mnoho rokov. Ak dovlíš, sahib, poviem ti niečo o ňom a o mojom synovi.“

„Ty si mal syna? Prečo si mi to nepovedal?“

„Nemohol som,“ vysvetľoval Rambhau, majúc oči plné slz. „Teraz ti poviem všetko, lebo odchádzam a neviem, či sa ešte vrátim. Môj syn tiež lovil perly. Bol najlepším lovcem na indic-

kom pobreží. Vedel sa najrýchlejšie ponoriť. Mal najbystrejšie oči a najsilnejšie ruky. Vyržal pod vodou dlhšie ako hociktorý iný lovec. Koľko radosti som mal z neho! Vždy túžil po nejakej veľkej perle, akej ešte nebolo. Jedného dňa ju konečne našiel. Keď ju však našiel, bol už príliš dlho pod vodou — a to ho stálo jeho mladý život.“

Pri týchto slovách sa starec zatriasol a zamkol. Po chvíli však pokračoval: „Celé roky som túto perlu opatroval. Teraz odchádzam na cestu, z ktorej sa sotva vrátim. Vy kresťania si na Vianoce dávate dary. Nuž i ja ti, drahý sahib, dávam do daru túto moju perlu.“ Potom otvoril puzdro, vybral perlu a položil ju na misionárovu dlaň. Bola to najväčšia perla nájdená na indickom pobreží. Priamo rozprávkovej ceny. Misionár chvíľu hľadel na tento jedinečný skvost. Potom zvolal:

„Čo za poklad, Rambhau!“

„Áno, sahib, to je dokonalá perla,“ prisvedčil Ind tíško.

Trvalo chvíľu, kým misionár znovu povedal: „Ozaj zvláštna perla, Rambhau! Úchvatná perla! Predaj mi ju!“

„Nie, sahib, táto perla je k nezaplateniu! Nikto na svete nemá tých peňazí, čo je ona hodná pre mňa. Nepredal by som ju ani za milión dolárov. Nuž ani tebe ju nepredám. Môžeš ju však mať zadarmo, ak chceš.“

„Nie, Rambhau, to nemôžem od teba prijať, hoci mám tvoju perlu veľmi rád. Nemôžem ju prijať od teba zadarmo. Pripúšťam, že v tom azda moja pýcha, chcem však za ňu zaplatiť, chcem si ju zaslúžiť.“ To starca veľmi prekvapilo a začal znova vysvetľovať:

„Ako vidím, sahib, nerozumel si mi. Či nevidíš, ako sa má vec s tou perlou? Môj jediný syn dal za ňu svoj život. Preto ju nemôžem predať nikomu za

nijaké peniaze. To je perla, za ktorú bol daný život môjho syna. Preto ju ani tebe nemôžem predať, ale len darovať, Preto ju prijmi odo mňa ako dôkaz mojej lásky.“

Misionár byl taký dojatý jeho slovami, že sa hodnú chvíľu nezmohol ani na slovo. Potom chytil starca za ruku a skoro šepotom mu hovoril:

„Rambhau, či ešte ani teraz nerozumieš, že svojím vysvetľovaním o perle hovoríš to isté, čo ja tebe o Božom dare?“ Rambhau pozrel na misionára, zamyslel sa a pomaly porozumieval.

„Boh ti ponúka spasenie zadarmo.“ pokračoval misionár. „To je niečo tak veľké, že si to nikto na zemi nemôže kúpiť. Nestačia na to ani milióny dolárov. Nikto si ho nezaslúži, ani keby žil milióny rokov. Ono stojí Boha život Jeho jediného Syna — Krista. Nezaslúžiš si ho ani za sto takých pútí, na akú sa chystáš. Môžeš ho iba prijať ako dôkaz Božej lásky k tebe, hriešnikovi. A tak teraz, môj drahý Rambhau, prijímam túto perlu od teba ako dôkaz tvojej lásky ku mne. Nechcel by si aj ty tak prijať vierou dar Božej milosti — spasenie, ktoré stálo Boha život Jeho Syna?“

Po tvári Rambhaua sa kotúľali slzy ako perly, keď sa spred zraku jeho duše zdvihla opona, ktorá mu dosiaľ skrývala Boží dar. Konečne porozumel. Konečne uvidel! Preto celý nadšený zvolal:

„Ó, sahib, už to vidím! Hoci som už prv veril v Ježišovo učenie, neveril som, že Boh dáva spasenie zadarmo. Teraz tomu verím. Niektoré dary sú tak cenné, že ich nemožno kúpiť alebo si ich zaslúžiť. Takým darom je i Božie spasenie. Preto, ó, drahý môj sahib, i ja prijímam Jeho spasenie ako dar, ktorý mi On dáva z milosti.“

zost. — ik